

Beslissing op het schadevergoedingsverzoek

Klachtnummer:	KC 21 - 024
Verzoekdatum:	16 augustus, aangevuld op 27 augustus 2021
Klager:	Klager
Verweerder:	de zorgaanbieder, vertegenwoordigd door de directeur
Betreft:	schade vanwege de beslissing tot het verlenen van verplichte zorg (toediening van medicatie)

Verloop van de behandeling van de klachten

De Regionale Klachtencommissie Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg (Wvggz) Drenthe (de klachtencommissie) heeft in haar beslissing van 17 augustus 2021 de klacht van klager deels gegrond en deels ongegrond verklaard. Deze klacht ging over de beslissing tot het toedienen van verplichte medicatie.

Klager heeft de klachtencommissie met de toelichting van de patiëntenvertrouwenspersoon (pvp), , op 16 augustus 2021 verzocht om vergoeding van de door haar geleden schade door de zorgaanbieder.

Partijen hebben ermeê ingestemd dat de klachtencommissie het verzoek om schadevergoeding apart behandelt.

Het schadevergoedingsverzoek is door de pvp, op 26 augustus schriftelijk nader onderbouwd.

De zorgaanbieder (verweerder) is in de gelegenheid gesteld om zijn reactie op het verzoek naar voren te brengen. Op 3 september 2021 heeft de klachtencommissie een schriftelijk verweerschrift ontvangen.

De klachtencommissie in de volgende samenstelling:

- de heer mr. H. Dontje, voorzitter
- mevrouw L. van Iersel, psychiater
- de heer P. Arnold, HBO-verpleegkundige

heeft op 9 september 2021 op het verzoek om schadevergoeding besloten.

Bevoegdheid van de klachtencommissie

De klachtencommissie constateert dat bij een klacht als bedoeld in artikel 10:3 van de Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg (Wvggz) klager bij de klachtencommissie ook om schadevergoeding door de zorgaanbieder kan verzoeken (artikel 10:11, eerste lid). Klager heeft geklaagd over de beslissing tot het toedienen van verplichte medicatie op grond van artikel 8:9 van de Wvggz. Dit is één van de klachtonderwerpen genoemd in artikel 10:3 van de Wvggz. De klachtencommissie is dus bevoegd om het verzoek te behandelen, voor zover de gestelde schade samenhangt met deze beslissing.

Beoordeling van het schadevergoedingsverzoek

De klachtencommissie stelt vast dat klager voor schadevergoeding in aanmerking kan komen, als sprake is van normschending (artikel 10:11 Wvvgz). Met andere woorden: enkel gegronde verklaarde klachten/klachtonderdelen kunnen leiden tot schadevergoeding. De klachtencommissie moet bovendien beoordelen of de daadwerkelijk geleden schade het rechtstreekse gevolg is van deze normschending. Als dat het geval, bepaalt de klachtencommissie wat een naar billijkheid vast te stellen schadevergoeding is.

De klachtencommissie herhaalt hieronder haar overwegingen die hebben geleid tot gedeeltelijke gegrondverklaring:

*‘De klachtencommissie heeft ter zitting aan de orde gesteld waarom verweerder ervoor heeft gekozen om het eerste depot reeds op 3 augustus 2021 – kort na de opname – toe te dienen. De redenen hiervoor acht de klachtencommissie niet overtuigend. Zij overweegt dat het niet onwaarschijnlijk was dat klager op dat moment nog onder de invloed verkeerde van harddrugs; bovendien verzette klager zich hevig, waarna besloten is om desondanks de depot met fysieke dwang toe te dienen. De klachtencommissie overweegt dat uitstel van de toediening tot de dag erna mogelijk de escalatie die uitgemond is in kortdurende fixatie en plaatsing in de EBK had kunnen voorkomen. Met dit uitstel hadden verweerders bovendien de kans gehad om nogmaals met klager de noodzaak van de verplichte medicatie toe te lichten. Verder heeft zij nu nauwelijks de kans gehad om voorafgaand aan de eerste toediening rechtsmiddelen, zoals een verzoek tot schorsing van de beslissing, aan te wenden. De redenen die verweerder heeft aangevoerd zijn in de ogen van de klachtencommissie niet dermate urgent dat een beperkt uitstel niet mogelijk of verantwoord was; het uitstel had hoogstwaarschijnlijk niet geleid tot verdere verslechtering van het psychiatrisch toestandbeeld. De verschillende belangen afwegend komt de klachtencommissie tot de conclusie dat het onzorgvuldig was om de verplichte medicatie reeds op 3 augustus 2021 toe te dienen. In zoverre is de klacht **gegrond.**’*

Klager stelt dat sprake is van normovertredend handelen, omdat de zorgverantwoordelijke bij zijn beslissing niet naar de algemene uitgangspunten, criteria voor en doelen van het toepassen van verplichte zorg als bedoeld in artikel 2:1, lid 1, lid 2, lid 3, lid 6, lid 8 en lid 9, artikel 3:3 en artikel 3:4 heeft gehandeld.

De klachtencommissie acht dit een te ruime en te weinig specifieke formulering van de normschending en verwijst hiervoor naar de conclusies in de beslissing op de klacht. De gegrondverklaring is in de kern uitgesproken, omdat de klachtencommissie zich niet kon verenigen in de beslissing om het eerste depot op 3 augustus 2021 toe te dienen. De klachtencommissie vult ter verduidelijking aan dat de beginselen van proportionaliteit en doelmatigheid, zoals bedoeld in artikel 2:1, derde lid van de Wvvgz, door dit handelen niet voldoende in acht zijn genomen. Bovendien is het overleg over de voorgenomen beslissing, als bedoeld in artikel 8:9, eerste lid, onder b van de Wvvgz, niet van dien aard geweest dat klager voldoende voorbereid kon zijn op de toediening van de verplichte medicatie, door bijvoorbeeld een beroep op de pvp te doen of te verzoeken om schorsing (zie ook artikel 8:9, derde lid van de Wvvgz). Deze normschending vormt het uitgangspunt voor de beoordeling van het schadevergoedingsverzoek. De klachtencommissie wijst erop dat, wanneer verweerder zich hierin niet kan vinden, zoals hij laat blijken in zijn reactie, hij deze beslissing aan de rechter ter beoordeling kan voorleggen.

In de schriftelijke onderbouwing heeft de pvp gesteld dat klager immateriële schade heeft geleden

die zou bestaan uit gevoelens van onmacht, aantasting in haar lichamelijke integriteit (gekneusde ribben en daarbij behorende pijn en ongemakken) en het gevoel dat zij onheus is bejegend en behandeld. Klager zou ook slapeloze nachten hebben van de pijn die de kneuzingen met zich meebrengen.

De klachtencommissie overweegt dat de schade die voor vergoeding in aanmerking komt rechtstreeks moet voortvloeien uit de geconstateerde normschending. Dit is in deze zaak slechts beperkt het geval. De daadwerkelijk geleden schade is volgens de klachtencommissie namelijk beperkt tot gevoelens van onmacht en tot een onheuse bejegening en behandeling.

Weliswaar is ook sprake geweest van lichamelijke (pijn)klachten, maar de oorzaak hiervan ligt niet rechtstreeks in de geconstateerde onzorgvuldigheid. De klachtencommissie wijst erop dat klager hevig verzet toonde, sterk geagiteerd was en fysiek verzet toonde (onder andere door te spugen). Dit toestandsbeeld heeft ertoe geleid dat fixatie en overbrenging naar de EBK noodzakelijk waren. Bovendien heeft klager in het verloop van deze gebeurtenissen zelf een belangrijk en bepalend aandeel gehad. De klachtencommissie concludeert dat deze schade niet voor een vergoeding in aanmerking moet komen.

De aansprakelijkheid van de zorgaanbieder is beperkt tot het vergoeden van schade vanwege de gevoelens van onmacht en de onheuse bejegening en behandeling. Artikel 10:11, vierde lid van de Wvvgz bepaalt dat de klachtencommissie de schadevergoeding naar billijkheid vaststelt. Een vergoeding van € 100,- is naar haar oordeel in dit geval billijk.

Beslissing

De klachtencommissie besluit tot:

- toekenning van een schadevergoeding van € 100,- aan klager ten laste van de zorgaanbieder;
- afwijzing van de overigens verzochte schadevergoeding.

Tot deze beslissing is besloten op 9 september 2021 door de heer mr. H. Dontje, voorzitter, mevrouw L. van Iersel en de heer P. Arnold, leden. De beslissing is op schrift gesteld door de waarnemend secretaris van de klachtencommissie, de heer E. Krol.

Beroepsmogelijkheid

Tegen deze beslissing kunnen verzoeker en verweerder binnen zes weken een verzoekschrift indienen bij de Rechtbank Noord-Nederland (artikel 10:7 van de Wvvgz).

Namens de voorzitter van de klachtencommissie, de heer mr. H. Dontje,

J. Elzinga

Waarnemend secretaris klachtencommissie

Deze definitieve beslissing is op 10 september 2021 verstuurd aan klager, pvp, verweerder/directie van GGZ Drenthe.